

М О Т И В И

към определение по НЧД № 2629/2022г. на СГС, НК, 14 с-в

Главния прокурор на Република България е внесъл предложение за решаване на въпроси, свързани с изпълнение на решение № 192/18г., постановено на 15.06.2018г., влязло в сила на 29.06.2018г. на ОКРЪЖЕН СЪД - ХАВАНА, Република Куба с която българският гражданин В.Г.Н., роден на 15.04.1972г., в гр. София, Република България, българин, български гражданин, с ЕГН ***** е осъден за престъпление, извършено в периода 04.11.2016г. до 11.12.2016г. по чл.251.1 и 328.1, вр. чл.10.1 и 11.1 от НК на Република Куба и му е наложено наказание ПЕТНАДЕСЕТ ГОДИНИ „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“, за това, че в периода 04.11.2016г. до 11.12.2016г., в Република Куба, при условията на продължавано престъпление, с 1 011 деяния, използвал платежен инструмент, без съгласието на титуляра.

При така установената по делото фактическа обстановка съдът счита, че са налице условията на чл.463 от НПК за приемане на изпълнение на присъда, постановена по отношение на българския гражданин В.Н..

За да бъде приспособена присъдата за изпълнение в Република България, следва да бъде определено от съда дали извършеното от Н. съставлява престъпление по българското законодателство.

След анализ на описаната в присъдата фактическа обстановка, настоящия съдебен състав намира, че деянието съставлява престъпление по чл.249, ал.1, вр. чл.26, ал.1, вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 от НК на Република България.

Размера на наложеното, решение № 192/18г., постановено на 15.06.2018г., влязло в сила на 29.06.2018г. на ОКРЪЖЕН СЪД - ХАВАНА, Република Куба, наказание „лишаване от свобода“ за срок от ПЕТНАДЕСЕТ ГОДИНИ надвишава размера на предвидения максимален такъв на приложимите разпоредби по българския закон, поради което следва да бъде намалено до максимално предвидения в чл.249, ал.1 от НК, а именно „лишаване от свобода“ за срок от ОСЕМ ГОДИНИ.

От данните по делото е видно, че осъденият В.Н. е наказателно отговорно лице по българското законодателство. Освен това решението не противоречи на чл.463, т.3, 4, 5 и 6 от НПК.

Съдът счита, че при изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“ следва да бъде приспаднато предварителното задържане в Република Куба, частта от наказанието, която осъденият В.Г.Н. е изтърпял в Република Куба, както и задържането по настоящето дело до влизане в сила на настоящето определение, считано от 17.12.2016г.

Съдът като взе предвид размера на наложеното наказание на осъденото лице В.Г.Н., на основание чл.57, ал.1, т.2, б“а“ от ЗИНЗС определя

първоначален СТРОГ режим на изтърпяване на наказанието.

Предвид изложеното, съдът постанови определението си.